

DRUHÁ PÔSTNA NEDEĽA C

V duchu sa prenesme do Svätej zeme, a to konkrétne na horu Tábor, kde sa odohrala udalosť, ktorú nám dáva na zamyslenie svätá Cirkev v túto nedeľu. Hoci toto tajomstvo slávime aj osobitným sviatkom v auguste, predsa nám táto udalosť vždy prináša bohatstvo myšlienok na zamyslenie.

V tomto pôstnom čase prichádzajú veriaci častejšie do kostola na svätú omšu, zúčastňujú sa najmä pobožnosti krížovej cesty, častejšie sa modlia bolestný ruženec a dávajú si rôzne skutky sebazáporov na pamiatku umučenia a smrti Pána Ježiša.

Keďže sme na začiatku pôstnej doby, tak je dobré, aby sme si hlbšie prehĺbili duchovný život, k čomu nám pomôže aj dnešné evanjelium, keď nám rozpráva o nádhernom duchovnom zážitku apoštolov s Ježišom na hore Tábor.

Ak si ešte pamätáte na zamyslenie z augustového sviatku Premenenia Pána, tak tam som vysvetlil príčinu, prečo sa Pán Ježiš premenil pred učeníkmi. Okrem toho vieme, že Pán Ježiš rád vyhľadával tiché miesta, kde by sa utiahol po namáhavej činnosti, aby sa v tichu pomodlil a úzko sa zjednotil so svojím nebeským Otcom. Táto modlitba bola z jeho strany taká intenzívna, že sa jeho tvár zmenila a celá jeho postava sa rozžiarila. Traja uvedení apoštoli pozorovali tento výjav, a to ich naplnilo takým šťastím, že Peter – ako sme počuli – zvolal: „Pane, dobre je nám tu...“ Chcel postaviť tri stánky, jeden pre Ježiša, ďalšie pre Mojžiša a Eliáša, ktorí sa rozprávali s Ježišom, údajne o jeho smrti v Jeruzaleme. Od šťastia nevedel, čo hovorí.

Toto evanjelium nám naznačuje, že jestvuje taká modlitba, v ktorej môžeme skúsiť, pocítiť, ba zažiť Božiu blízkosť. Práve pôstne obdobie je najvhodnejšie k nacvičeniu sa takej hlbokoj modlitby. Ako to môžeme dosiahnuť?

Prvá podmienka je, obrazne povedané, že musíme vystúpiť na vrch. To znamená, že si musíme nájsť čas, aby sme sa vzdialili od ľudí do ticha, samoty. Dobré je, keď prideme do kostola nie presne na začiatok svätej omše, ale aspoň štvrt' hodiny pred začiatkom a túto chvíľu využili na hlbokú modlitbu. Tiež prípadne odporúčam, nie hneď po skončení svätej omše vybehnúť von z kostola, ale ostať niekoľko minút v tichej modlitbe. Taktiež aj doma sa utiahnúť do prázdnej izby alebo využiť chvíle, keď ostatní spia a pohrúžiť sa do modlitby. Dobré je, keď si v rámci pôstneho odriekania vypneme televízor alebo počítač a ten čas využijeme na modlitbu. Samota a ticho – a to zdôrazňujem – je pravá podmienka hlbokoj modlitby.

Druhá podmienka je, aby sme do samoty a ticha vstúpili s Pánom Ježišom. Všimnime si, že keby apoštoli neboli pri Ježišovi, mali by taký zážitok? Určite nie. Preto aj my sa len v spojení s Ježišom môžeme hlboko modliť. A tak v spojení s Ježišom, ktorého som napríklad vo svätej omši prijal(a) vo svätom prijímaní, s nim vstúpil(a) do ticha. Môžem si predstaviť práve tento moment, keď sa Ježiš premenil a ako sa modlil na vrchu, ako sa zjednotil s nebeským Otcom, ktorý sa o ňom vyjadril, že je jeho milovaný Syn. A tak si môžem povedať v duchu: „Chcem sa modliť s tebou, ako si sa ty modlil, Ježišu. Pripájam sa k tvojej modlitbe, Ježišu, lebo viem, že bez teba bude moja modlitba úbohá.“ Takto a podobne sa môžem sústrediť na dobrú modlitbu.

Keď sa nám podaria splniť tieto podmienky modlitby, modliť sa v tichu a s Ježišom, môžeme skúsiť zážitok Božej prítomnosti v našej duši, čiže zážitok Božej krásy a lásky, pravdy, blaženosti a radosti, pretože Boh je nekonečná krása a láska, radosť a blaženosť. Teraz určite pochopíme, prečo boli takí šťastní svätci v kláštoroch alebo mnísi a pustovníci v jaskyniach na púšti.

Obyčajne na ceste do Jericha sa zastavujeme v púšti, v takzvanom Wadi Qult, kde zhora obdivujeme kláštor akoby prilepený na skale s' a lastovičie hniezdo. Tam vysvetľujem život pravoslávnych mníchov, ktorí tam majú prísny poriadok. Osem hodín spia, osem hodín sa modlia, pričom spánok prerušujú modlitbou a svätou liturgiou

a osem hodín pracujú. Žijú asketickým životom a je zaujímavé, že sa dožívajú vysokého veku. Raz sa mi stalo, že som s pútnikmi navštívil už spomínaný kláštor nad Jerichom, kde bol vtedy len jeden mních, lebo všetci ostatní boli na duchovnom stretnutí v inom kláštore. A viete, ako nás privítal? Bol by som najradšej, keby sem neprišiel nijaký pútnik, lebo mi chýba ticho a samota. Moji ľudia boli z jeho reakcie prekvapení, ale ja som im vtedy vysvetlil, ako si my nevieme vážiť ticho a samotu, čo je podstatná skutočnosť dobrej modlitby.

Zahľadeli sme sa spolu na Ježiša modliaceho sa na vrchu a na troch apoštolov, ktorí pri Ježišovi prežili zážitok Božej blízkosti. Zatúžme aj my v tejto pôstnej dobe prehĺbiť svoju modlitbu podľa návodu dnešného evanjelia tak, aby nám modlitba nepripadala ako nejaká ťarcha a len povinnosť, ale ako šťastie, ktoré keď precítíme, pri takej modlitbe v duchu zvoláme: „Pane, dobre je mi tu pri tebe.“

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.